

[Justitsministeren]

Det danske sprog har jo som bekendt mange nuancer. Jeg synes nok, at nogle af sprogets nuancer går tabt, hver gang hr. Tyroll tager politiets forhold op til debat. Hr. Tyroll synes at have en særlig forkærlighed for udtryk som »politibrutalitet«, »knippelsvingende betjente« o.lign. Så længe sådanne følelsesladede udbrud ikke også følges op af en nærmere dokumentation for berettigelsen af dem, tjener denne fremgangsmåde efter min opfattelse ikke noget rimeligt formål.

Om det egentlige i spørgsmålet kan jeg oplyse, at der af rigspolitichefen er udarbejdet regler om polititjenestemænds legitimation. Disse regler går i korthed ud på, at en polititjenestemand på opfordring i almindelighed skal legitimere sig med navn og tjenestested. Under større politiopgaver skal forespørgeren i stedet henvises til at rette henvendelse til tjenestestedet.

Da hr. Tyroll ved, at den polititjenestemand, der er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, er tjenstgørende i Københavns politis såkaldte uropatrolje, kan jeg altså henvise ham til at rette henvendelse til dette tjenestested eller til politidirektøren. Men jeg skal da gerne som en service over for hr. Tyroll oplyse, at omtalte afdeling har tjenestested i Anker Heegaards Gade nr. 5 i København.

Hr. Tyrolls spørgsmål giver mig i øvrigt ikke anledning til at ændre eller indskærpe de nævnte regler over for politipersonalet.

Tyroll (VS):

Det er selvfølgelig altid rart at få genopfrisket de forskellige bestemmelser, der er for, hvordan politibetjente skal opføre sig, men jeg må sige, at der ikke er tale om, at det i dette tilfælde er én fra uropatroljen, der har grebet ind over for den pågældende fotograf, som har fået smadret sit fotografiapparat. Det, der er tale om, er, at en af de øvrige betjente, der deltog i aktionen mod daginstitutionen i Todesgade, foretog et overfald på en fotograf og smadrede hans fotografiapparat.

Da jeg ligeledes har fået at vide af Scaniadamarbejdere og deltagere i de begivenheder, der er foregået derude, at man heller ikke her har kunnet få oplysning om navn og tjenestested i forbindelse med de konfrontationer, der har været mellem politiet og borge-

re, som søgte deres interesser varetaget, er det klart, at jeg stiller dette spørgsmål og ønsker at få et klart svar fra ministeren på, om det er en praksis, som vi nu skal se udvikle sig i forbindelse med disse mange indgreb fra politiets side over for forskellige grupper, som forsøger at få deres interesser varetaget, at man ikke kan få sikret, at man kan forfølge sagen, når det som her drejer sig om et tilfælde, hvor man ikke er klar over, hvor den pågældende betjent er tjenstgørende, da der også blandt de betjente, der var til stede, var nogle, der sagde, at de ikke havde noget tjenestested. Om de kom fra politiskolen, ved jeg ikke, men det er væsentligt at få et tilsagn fra ministeren om, at man vil foretage denne indskærpelse.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Det må være forbigået hr. Tyrolls opmærksomhed, at jeg svarede på dette spørgsmål i mit første indlæg, idet jeg sagde, at under større politiopgaver skal forespørgeren i stedet henvises til at rette henvendelse til tjenestestedet.

Jeg har forstået på hr. Tyroll ved tidligere lejligheder, at han mener, de to af ham nævnte opgaver havde karakter af større politiopgaver; han må derfor være enig med mig i, at det er dette område, der er dækket heraf.

Hvis hr. Tyroll fortsat ikke mener at vide, hvor politiet kom fra, føler jeg mig ganske overbevist om, at han ved henvendelse til et af de politisteder, han måtte gå ud fra de kom fra, når han kender beliggenheden og opgaven, vil kunne få det oplyst. Der er altså ikke noget forkert i, at politiembedsmænd ikke legitimerer sig personligt og enkeltvis dér, hvor der er tale om større politiopgaver. Det fremgår af kundgørelsen, at forespørgeren skal henvises til at rette henvendelse til tjenestestedet, når det er en større samlet aktivitet, der er tale om.

Tyroll (VS):

Jeg skal kun sige, at det er beklageligt, at ministeren ikke vil komme med denne indskærpelse. For den enkelte borger, som bliver udsat for denne adfærd, kommer den måde, ordensværnet optræder på, og det at man afskæres fra at følge spørgsmålet op, til at virke som en provokation. Man er altså